

ஓய்வியல் இலக்கியத்தின் விரிபடு எல்லைகள் மற்றும் அதன் எதிர்காலம் : ஓர் ஆய்வு நோக்கு

A. குமார்

ஆய்வுச்சுருக்கம் :

ஓய்வியல் இலக்கியம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முடிந்தபின்னர் துணைக்கொண்ட தனித்துவமான கோட்பாடுகள் மற்றும் முறையியல்களுடன் வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கிறது. சமகாலத் தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகள், நோக்கங்களுடன் ஓய்வியல் இலக்கியத்தினை இற்றைப்படுத்தவசூழ்கான முக்கிய ஆய்வுகளும் அவ்வப்போது நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. இவற்றின் வழி ஓய்வியல்க்கியக் கோட்பாடுகளில் மாற்றங்களும், சேர்க்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன புதிய கோட்பாடுகளும் அவ்வப்போது அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இம்மாற்றங்கள், வளர்ச்சிகள், புதிய அறிமுகங்களுக்குப் பின்னால் அக்காலகட்ட சமூக, பண்பாட்டுச் சூழல்கள் மற்றும் ஓய்வியல் இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர்களின் துணைஅரசியல் என்பன சைவவாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளதை மறக்கவியலாது. இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுப் புலங்கள் யாவற்றிலும் இத்தகைய தூக்கங்களை அவதானிக்க முடிந்தாலும் ஓய்வியல் இலக்கியத்தில் இதுகுறித்து அதிக சிந்தனை எடுக்கப்பட்டு வந்தமைக்கு, அது இறுதியே மொழி மற்றும் பண்பாட்டுச் சூழல்களிடையே இடைவினையினை நெற்கொள்வதே காரணமாகும். இதுவரை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் வளர்ச்சி பெற்ற ஓய்வியல் ஆய்வுக் கருதுகோள்கள், கோட்பாடுகள், முறையியல்கள் அடிப்படையிலேயே ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்தினையே இப்பத்திரோலம் நூற்றாண்டில் ஓய்வியல் இலக்கியத்தில் போக்கு அகல்கான கோட்பாடுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று சிந்திப்பது அவசியமாகின்றது. பின் காலனித்துவம், கிழக்குத்தொழில், ஆபிரிக்க இலக்கிய எழுச்சி, சீன ஓய்வியல் ஆய்வுகளின் பெருக்கம் என்பன ஓய்வியல் இலக்கியத்தின் புதிய வழிகள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதை அடையாளப்படுத்தியுள்ளன. இவற்றின் வழி ஓய்வியல் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம்குறித்த கருத்துக்களை முன்வைப்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகின்றது. இதன் மூலம் பண்பாட்டு அடையாளங்களைச் சிதைக்காத வகையிலும், மொழித் தனித்துவங்களைப் பேணத்தக்கதாகவும் அநேகநெருக்கியில் உலக இலக்கியத் தரத்துக்கு ஏற்றவகையிலான படைப்பாளர்களை வளர்த்தெடுக்கும், எதிர்கால ஓய்வியல் இலக்கிய ஆய்வுகளின் திசைவழி குறித்த தெளிவினைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.

கிறவுச்சொற்கள் : ஓய்வியல் இலக்கியம், எதிர்காலவியல், விரிபடு எல்லைகள், நுணை அரசியல்

அறிமுகம்

எந்தவொரு ஆய்வுப்புலமும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மாற்றங்க ளுக்கும் சமகாலத் தேவைகளுக்கும் அமைவாகத் தன்னை மாற்றியும் புதிப்பித்தும் கொண்டுதல் அவசியமாகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக,

இலக்கியத்தினை அமைப்படுத்திய ஆய்வுப் புலங்களில் இத்தகைய மாற்றங்கள் மிகவும் அவதானமாக நோக்கப்பட வேண்டியன. இதற்கு அடிப்படக் காரணம், இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடியாக விளங்குவதேயாகும். குறிப்பிட்ட கால அரசியல், சமூக

பொருளாதாரப் போக்குகள் இலக்கியத்தின் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்துடன் அதன் போக்கினைத் தீர்மானிப்பனவாகவும் அமைந்து விடுகின்றன. இந்நிலையில் இலக்கியங்கள் பற்றியதான ஆய்வுப் புலங்கள் தேக்க நிலைக்கு உள்ளாவது இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி, அவற்றின் சமூகப் பயன்பாடு, நோக்குநிலை, வாசகர்தரம் பற்றியதான அபத்தமான முடிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்வதாக அமையலாம். இதனால் இலக்கிய வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுவதுடன் அதன் பயன்நிலை குறித்த நம்பிக்கையான முடிவுகள் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன. ஆதலால், இலக்கிய ஆய்வுப் புலங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் எதிர்காலம் குறித்த ஆய்வுகள் அவ்வப்போது நிகழ்த்தப்படுவது அவசியமாகின்றது. ஆய்வுப்புலங்கள் தம்மைச் சுவமிரசனப்படுத்த இவை உதவுவதுடன் அவை தமது திசையுழியைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளவும் பயனளிக்கின்றன.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலக்கிய ஆய்வுப் புலங்களுள் ஒன்றான ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் கடந்தகால வளர்ச்சிகளையும் அவற்றினைத் தீர்மானித்த துணை அரசியல்களையும் தெரிந்து கொள்வதனூடாக அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிகள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் எனும் கருத்துநிலைகளை முன்வைப்பதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாக அமைகின்றது. ஒப்பியல் இலக்கியம் சமகாலத்தில் எதிர்நோக்கி வரும் சவால்களை அடையாளம் காண்பதும், அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிகள் குறித்த சர்ச்சைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதும் துணை நோக்கங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வுமுறையியல்

இவ்வாய்வு மனிதப் பண்பியல் ஆய்வில் முதன்மைபெறுகின்ற விவரண ஆய்வு முறையியலின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. ஒப்பியல் ஆய்வின்

கடந்தகால வளர்ச்சிகளும் அதில் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த கோட்பாடுகளும் இங்கு பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் என. மேலும் ஒப்பியல் ஆய்வின் வளர்ச்சிப் போக்கினையும் சென்டுநிலையம் விளங்கிக் கொள்வதற்காக ஏனைய இலக்கிய ஆய்வுநெறிகளுடன் அது ஒப்பிட்டு நோக்கப் படுகின்றது.

ஆய்வின் பயன்

இவ்வாய்வின் மூலம் பெறப்படுகும் முடிவுகளைக் கொண்டு ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வினைச் சமூகப் பொருத்தப்பாடுடையதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் மாற்றியமைத்துக் கொள்ள முடியும். மேலும் ஒப்பியல் இலக்கியத்தினைக் காலத்துக்குப் பொருத்தமுறச் செய்வதுடன் அதனை இன்றைப்படுத்தி, ஏனைய இலக்கிய ஆய்வு முறைகளுக்கு நிகராக அதனை வளர்த்தெடுப்பதற்கான கருதுகோள்களையும் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஒப்பியல் இலக்கியம்

ஒப்பியல் இலக்கியம் என்னும் ஆய்வுத்துறை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பிரபலம் பெற்று இன்றைவரை பல மாற்றங்களுக்கும் வளர்ச்சிகளுக்கும் முகங்கொடுத்து வளர்ந்து வருகின்றது. மத்ய ஆனோல்ட் (Mathew Arnold) 1848 இல் 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' (Comparative Literature) என்னும் தொடர்பினைப் பயன்படுத்திய காலம் முதற் கொண்டு இவ்விலக்கிய ஆய்வுத்துறை வரம்புமுறையான வளர்ச்சிகளைக் காணத்தொடங்கியது'. ஆயினும் இலக்கியங்களை ஒப்பியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்யும் முயற்சிகள் அதற்கு முன்னதாகவே சிறுகச் சிறுக நிகழ்த்து வந்துள்ளதை நினைவில் கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும். ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பாவில் முனைவிடத் தொடங்கிய இவ்வாய்விப்பித்தனைகளைப் பின்னர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில்

அமெரிக்காவுக்குப் பரவி அங்கும் வளர்ச்சி பெற்று பின்னர் கிழந்தேய நாடுகளுக்கும் கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் பரவின. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியிலிருந்து கிழந்தேயங்களின் செல்வாக்குப் பெற்றதொரு ஆய்வியல் மற்றும் கல்லைப் படிமடை ஒப்பியல் ஆய்வு விளக்கி வந்துள்ளது. ஒப்பியல் ஆய்வு தளக்களைத் தனித்துவமானதும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதுமான கோட்பாடுகளையும் முறைவியல்களையும் கொண்டு வளர்த்து வந்துள்ளது. இவை நிலைக்கோட்பாடு, அடிக்கருத்துக்கோட்பாடு, செல்வாக்குக் கோட்பாடு, கர்வலற்க கோட்பாடு, இலக்கிய வகைமையியல் என்னும் ஸோட்பாடுகள் காலத்துக்குக் காலம் ஒப்பியல் ஆய்வியல் தமது தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளன. இக்கோட்பாடுகளின் உருவாக்கம், வளர்ச்சி என்பவற்றுக்குப் பின்னால் வறுவான தன்னார்வியல் தொழிற்பட்டு வந்துள்ளதையும், அதனால் அவை கடும் விமர்சனங்களுக்கும் சர்ச்சைகளுக்கும் உட்பட்டுள்ளதையும் ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியை உற்று நோக்கும் போது அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒப்பியல் ஆய்வுக் கிளையின் ஆய்வு

ஒப்பியல் ஆய்வுக்கும் இலக்கிய ஆய்வுக்கும் இடையில் சுட்டிக்காட்டத்தக்க வேறுபாடு ஒன்றுண்டு. இலக்கிய ஆய்வுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி மற்றும் பண்பாட்டுத் தளத்தினுள் மட்டும் மேற்கொள்ளப்படுபவை. குறிப்பிட்ட மொழி எல்லைக்குள் அவற்றின் தரம், தாக்கம், பரம்பல், நிலைபெறு என்பன அங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றன. ஒப்பியல் ஆய்வுகள் அதனிலும் விரிந்த தளத்தில் - குறைந்தது இருவேறு மொழி இலக்கியக் கருக்கிடையில் திகழ்த்தப்படுவன. ஆய்வாளரின் மொழியறிவு, ஆற்றல், அனுபவம் என்பவற்றிற்கேற்ப ஒப்பியலால் வின் வட்டம் விரிவுபட்டுச் செல்லும். மொழி என்பது

பண்பாட்டின், ஒரு சமூகத்தின் உற்பத்தி என்ற அடிப்படையில் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வு என்பதும் பண்பாடு மற்றும் சமூகம் குறித்ததொரு ஆய்வாகப் பரிணமிக்கின்றது. இதனால் ஒப்பியல் இலக்கியம் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட சமூக பண்பாட்டுத் தளங்களில் (Multiculturalism) இயங்குவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

பண்பாட்டுத் தளங்களினை இணைத்துச் செயற்படுவது ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் படிமடைக்கருதப்பட்டாலும், அதுவே ஒப்பியல் இலக்கியம் குறித்த ஏழையான விமர்சனங்கள் தோன்றுவதற்கும் காரணமாக அமைகின்றது. ஏனெனில், வேறுபட்ட பண்பாட்டுத் தளங்களை இணைத்துச் செயற்படும் போது பண்பாடுகள் மற்றும் மொழிகளின் தனித்துவங்கள், சிறப்புகள், பெருமைகள் என்பவை உரிய வகைகளில் பேணப்படவும் மதிக்கப்படவும் வேண்டிய தேவை உருவாகின்றது. இலக்கியக் கருக்கிடையிலான மேலோட்டமான உறவுகளை முதன்மைப் படுத்திப் பேசும் அநேகமான, அவற்றின் சிறப்பாக்கக் கருக்கள் குறித்தும் நுட்பமாக நோக்கும் நிலைக்கு ஆய்வாளர் தள்ளப்படுகின்றான். இலக்கியங்களில் அடையாளப்படுத்தப்படும் சிறப்பாக்கக் கருக்களை படைப்பில் தனித்துவங்களாக விளங்குவதோடு படைப்பிற்குரிய அடையாளத்தினைவும் (identity), நினைத்த வாழ்வையும் (survival) பெற்றுத் தருகின்றன. ஆதலால் ஒப்பியல் ஆய்வுக் கோட்பாடுகள் உலகளாவிய நிலையில் அறிவியல் பூர்வமாக இலக்கியங்களை அணுகும் அநேகமான தேசியப் பண்புகளுக்கும் முக்கியத்துவத்தை தரக் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் கோட்பாட்டு வளர்ச்சியை நுணுகி நோக்கும் போது இது எல்லாக் காலங்களிலும் இதயத்திவடல் பேணப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

தொடக்ககால ஒப்பீலக்கிய ஆய்வுகளும் கோட்பாடுகளும்

ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வுகளின் தொடக்க கால ஐரோப்பா என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இதற்கு பிரான்ஸ், ஜேர்மன், இங்கிலாந்து நாடுகளில் பெருமதிப்பு மிகுந்த வரலாற்று ஆய்வுகளும் இருந்து வந்துள்ளது. அறிஞர் குறிப்பாகப் பிரான்ஸ் அறிஞர்களின் ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வுக்கான பங்களிப்பு என்பது வித்தகு சொல்வதற்க்கத்தொன் றாகும். ஒப்பீயல் இலக்கியத்தினை வரம்பற்றவாறு இலக்கிய ஆய்வாக மாற்றியமைக்கத்தக்க கோட்பாட்டுப் பின்புலத்தினை பிரான்ஸ் ஒப்பீயலக்கிய அறிஞர்களே முதல் முதலாக உருவாக்கினார்கள். இதனால் ஒப்பீயல் ஆய்வில் பிரான்சிய சித்தனா கூடம் (French School) எனத் தனித்ததொர் பிரிவு உருவாகியது. ஏறத்தாழ இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை இவர்கள் ஒப்பீயல் உலகில் செல்வாக்கு மிக்கவர்களாக விளங்கினர். அவர்களால் ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடே தமிழில் 'செல்வாக்குக் கோட்பாடு' என்றும் 'தாக்கக் கோட்பாடென்றும்' (Influence Theory) வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. செல்வாக்குக் கோட்பாடு இலக்கியங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமைகளுக்குப் பின்னாலுள்ள கொள்ளல் கொடுத்தமைகளை ஆராய்கின்றது. இலக்கியங்களில் மேலெழுந்தவாரியாகத் தெரியும் ஒற்றுமைகளுக்குப் பின்னால் யாதேனும் செல்வாக்கு அல்லது தாக்கம் திகழ்த்திருக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகோளின் பின்னணியில் இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாய்வுமுறை மேலும் விரிவடைந்து ஏற்பு (acceptance), போலஸ் செய்தல் (imitation), தழுவல் (adaptation) முதலான கோட்பாடுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பிற்காலங்களில் ஜேர்மானிய ஒப்பீயல் இலக்கிய அறிஞர்களும் இக் கோட்பாட்டில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவர்களாக விளங்கினர்.

செல்வாக்குக் கோட்பாடு பிரான்சியும் ஜேர்மானியும் வளர்ச்சியும் பெருவழக்கும் பெற்றுத்தரு வதுவான பின்னணி ஒன்றுள்ளது. ஐரோப்பிய மொழிகளில் பிரான்சிய, ஜேர்மானிய மொழிகள் இலக்கிய வளமும் செல்வாக்கும் பொருத்தியளவாக இருந்தன. உலகளாவிய ரீதியில் இன்று செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள ஆங்கில மொழி கூட ஜேர்மன் மொழியின் கிளை மொழிகளில் ஒன்றாகவே (Low German) கருதப்படுவது நோக்கத்தக்கதாகும். பிரான்சிய, ஜேர்மானிய அரசுகளின் படையெடுப்புகள் மற்றும் அரசியல் தொடர்புகளின் பின்னணியில் இவ்விரு மொழி இலக்கியங்கள் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவியுள்ளன. அவை காலப்போக்கில் ஐரோப்பாவின் பிற்பகுதிகளில் நோற்றும்பெற்ற இலக்கியங்களில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிற ஐரோப்பிய மொழி இலக்கியங்களை உற்று நோக்கிய பிரான்ஸ், ஜேர்மானிய அறிஞர்கள் அவற்றில் தமது மொழி இலக்கியத்தின் சாயலை இணக்கண்டனர். தமது மொழி இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு வேற்று மொழி இலக்கியங்களில் எவ்வாறு படர்ந்தது, எத்தனைவிற்குப் படர்ந்தது என்பது பற்றிய தேடலாக, அவர்கள் செல்வாக்குக் கோட்பாட்டினை முன்னிறுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாயினர். அமெரிக்க ஒப்பீயலாய்வாளர்களால் பிற்காலங்களில் இது மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. அன்றியும் ஒற்றுப்பார்வைகொண்ட ஆய்வுவென்றும் குறைகூறப்பட்டது.

கிளைத்தலைக் கோட்பாடு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலிருந்து ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வில் அமெரிக்க ஆய்வாளர்களின் செல்வாக்கு மிக அதிகமாக இருந்ததைக் காணலாம். முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போலவே அமெரிக்கர்கள் பிரான்சிய செல்வாக்குக் கோட்பாட்டினை ஏற்க விரும்பவில்லை. அதனை விமர்சிப்பவர்களாக

வினாய்வினர். ரெனவெல்லாக் (Rene Wellek) எனும் அமெரிக்கப் பேராசிரியர் இது குறித்த கடுமையான கண்டனங்களை வெளியிட்டார். இலக்கியச் செல்வாக்கினை மற்றைய மொழி இலக்கியங்களில் தேடுவது என்பது அன்விஸ்க்கியங்களின் தனித்துவம். சிறப்பு என்பவற்றைக் குறைத்து மதிப்பிடக் காரணமாகிறது எனக் குறிப்பிடும் அவர் பிறமொழி இலக்கியப்படைப்பாளிகளுக்கு அது அபகீர்த்தியினையும் உண்டுபண்ணுகின்றது எனவும் குறிப்பிட்டார். அதற்குப் பதிலாக அமெரிக்க அதிபர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடு இணைநிலைக் கோட்பாடு (Parallel theory or Analogy). அமெரிக்க அதிபர்கள் செல்வாக்குக் கோட்பாட்டினை வெறுத்தமைக்கும் அதற்குப் பதிலாக இணைநிலைக் கோட்பாட்டினை முன்னிறுத்தியமைக்கும் பின்புலம் உண்டு. பிரான்ஸ், ஜேர்மன் முதலான நாடுகளைப்போல அமெரிக்கா பழமையான இலக்கிய, பண்பாட்டு, வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்டதல்ல. கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் 1492 இல் அமெரிக்காவினைக் கண்டுபிடித்தமையைத் தொடர்ந்து மேற்கைரோப்பாவிலிருந்தும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் சென்றவர்கள். அங்கு ஏவவே வாழ்ந்து வந்த பூர்வீக குடிகளான செல்வித்தியர்களை அடக்கிக் குடியேறினர். ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வு குறித்த சிந்தனைகளும் இவர்களையே அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கும். தீண்ட வரலாற்று, இலக்கியப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டு வராத இவர்களுக்கு பிரான்சியர் வலியுறுத்திய செல்வாக்கு மற்றும் அடிக்கருத்துக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு ஆய்வுகளை நிகழ்த்துவது சிக்கலாக அமைந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதன் விளைவாகவே அவர்கள் இணைநிலைக் கோட்பாட்டைப் பல நிலைகளிலும் வலியுறுத்துகின்றவர்களாக விளங்கினர்.

இணைநிலைக் கோட்பாடு அமெரிக்கர்களால் 'துக்கிப்பிடித்துப்' போடப்பட்டாலும் உண்மையில் அது அவர்களுக்கு முன்பதாகவே ஒப்பியல்க்கிய ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததொன்றாகும். கிரேக்க, ரோமானிய ஆய்வாளர்கள் சிலரது எழுத்துக்களில் இணைநிலைக் கோட்பாட்டின் செல்வாக்கினைக் காணமுடியும். இங்ஙனம் சிறுகச் சிறுகப் பயின்று வந்த இணைநிலை ஆய்விற்கு முழுமையான கோட்பாட்டு வடிவத்தினை அளித்தவர்கள் அமெரிக்க சிந்தனா கூடத்தினரே (American School). இருவேறு மொழி இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு நோக்கி அவற்றிடையே இயற்பொருள் ஒற்றுமைகளை இனங்கண்டு தெளிவுபடுத்துவதே இணைநிலைக் கோட்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக அமைந்தது. கால, தேச மொழி, இட வேறுபாடுகளைக் கடந்து இருவேறு மொழி இலக்கியங்களிடையே காணப்படும் உறவுகளை இரண்டையுட்பதிவு செய்வதாகவே இவ்வாய்வு அமைந்திருந்தது. 'இலக்கியத்தன்மை' என்பதை அதிகம் வலியுறுத்திய இக் கோட்பாட்டாளர்கள் தமது ஆய்வுகளை முற்றிலும் அழகியல் தனித்தியே மேற்கொண்டனர். இதனால் தான் அமெரிக்கர்களின் ஒப்பியல் ஆய்வு அழகியல் பூரவமானதென வர்ணிக்கப்படுகின்றது. அன்றியும் இலக்கியத்தை இலக்கியங்களோடு மட்டுமன்றி கவிச்சுவைகள் மற்றும் கருத்தியல் தூல்களுடனும் ஒப்பிட்டு நோக்க முடியும் என ஒப்பியல் ஆய்வு வட்டத்தினை அவர்கள் அகலப்படுத்தினர். இலக்கிய அழகியலை முதன்மைப்படுத்தியதும் ஒப்பியல் ஆய்வு வட்டத்தினை அகலப்படுத்தியதுமே இணைநிலை ஆய்வின் முக்கிய பங்களிப்பாக அமைந்தது. அமெரிக்க யேல் (Yale) பல்கலைக் கழகம் முதலானவை இவ்வகையான ஆய்வுகள் பலம்பெற கோட்பாட்டுப் பின்புலங்களை வழங்கின. அமெரிக்காவில் மாத்திரமல்லாமல் உலகளாவிய ரீதியில் இருபதாம் நூற்றாண்டில்

செய்வாக்குப்பெற்றதொரு ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடாக இணைநிலைக் கோட்பாடு வளர்ச்சி கண்டது.

எனினும் இணைநிலையை ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வில் பலம்வாய்ந்த கோட்பாடாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. இதற்குச்சில காரணங்கள் உள்பட:

- i. இணைநிலை ஆய்வுகள் இலக்கிய உறவுகள், ஒற்றுமைகள் பற்றிய மேலெழுந்தவாரியான ஆய்வுகளாக அமைந்தமை
- ii. இலக்கிய நயப்பு, அழகியல், ரசனை என்பவற்றிற்கு முதன்மைகொடுத்து வந்தமை.
- iii. இலக்கியம் உலகப் பொதுவானது என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தமை.
- iv. இலக்கியங்களின் தேசியப் பண்புகள், தனித்துவங்கள், பண்பாட்டுப் பின்புலங்களைக் கண்டும் காணாது ஒதுக்கியமை
- v. உலகமயமாக்கம் போன்ற கருத்து நிலைகளுக்குப் பலவ்கொடுப்பதாக அமைந்தமை

என்பன இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இணைநிலைக் கோட்பாடு கடுமையான விமர்சனங்களை எதிர்கொள்ளக் காரணமாயிற்று. இதனால் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் அடுத்தகட்ட நகர்வு குறித்த ஆய்விதழும் ஆய்வாளர்கள் தேடலிலும் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆர்வங்காட்டத் தொடங்கினர்.

அடிக்கருத்தும் கூர்தலுறும்

இந்நிலையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மேலும் சில ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நோக்கி ஆய்வாளர்களின் கவனம் செல்வதற்கொடங்கிற்று. அந்தவகையில் அடிக்கருத்துக் கோட்பாடு (Thematology), கூர்தலுறக் கோட்பாடு (Evolution Theory) எனும்

இரண்டு மிக முக்கியமான கோட்பாடுகள் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் அறிமுகஞ் செய்து வைக்கப்பட்டன. அடிக்கருத்துக் கோட்பாடு பிறகு ஒப்பியல் இலக்கிய அறிஞர் களினால் வளர்க்கப்பட்ட மற்றொரு முக்கிய கோட்பாடாகும். இக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சியில் ஜேர்மன், அமெரிக்கக் கோட்பாட்டாளர்களில் பங்களிப்பும் காணப்பட்ட போதிலும் கோட்பாட்டு வளர்விதழும் ஆய்விதழும் அதிகம் தம்மை கருபடுத்திக் கொண்டவர்கள் பிரான்சிசு களே. அடிக்கருத்துக் கோட்பாடு இலக்கியங்களின் பரம்பல் குறித்துப் பேசுகின்றது. இலக்கியப் கருத்தினையேவிலான உறவுகளின் பின்னணியில் இலக்கிய அடிக்கருத்துக்களின் (theme) அல்லது தலைமைப் புனைவுக் கூறுகளின் (motif) பங்களிப்பு இருக்கக் கூடும் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் இக் கோட்பாட்டினடிப்படையிலான ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வில் பயன்மிக்கதாகக் கருதப்படும் இக் கோட்பாடு இலக்கியங்களின் பரம்பல் நகர்ச்சி தொடர்பான பல விவக்கத்தக்க முடிவுகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. குறிப்பாகக் கீழைத் தேய இலக்கியப் பங்களிப்புகள் குறித்த பல மறைக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட தகவல்கள் வெளிவருவதற்கான வாய்ப்பு இக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகளினால் உருவாகிற்று. எனினும் இக் கோட்பாட்டினடிப்படையில் ஆய்வுகள் மிக அருத்தவாகவே நிகழ்த்துள்ளன.

டார்வினின் கூர்ப்புக் கொள்கையில் அடிப்படையில் வளர்ச்சி பெற்ற கோட்பாடு கூர்தலுறமாகும். இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி மலர்ச்சி, சரிவு, புதுவளர்ச்சிகள் என்பவற்றினை அறிவியல் பூர்வமாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு இக் கோட்பாடு உதவுகின்றது. இக்கோட்பாட்டின் திண்டும் காலப்போக்கில் வளர்ச்சி கண்ட மற்றொரு கோட்பாடு இலக்கிய வகைமை (Study of Literary Genre) எனப்படுகின்றது. இக்

கோட்பாடும் பிரான்சிஸ் ஒப்பியல் இலக்கியத் துக்கு அளித்த பங்களிப்பொருளும்.

இதுவரை ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த கோட்பாடுகளும், கொள்கைகளும், பார்வைகளும் பற்றிய பின்வரும் தெளிவுக்கு வர முடிகின்றது.

- i. இக் கோட்பாடுகள் மேற்கு ஐரோப் பாலினை அல்லது அமெரிக்காவினைத் தளமாகக் கொண்டே உருவாகியுள்ளன.
- ii. இக்கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்தின் பின்னால் அந்த நாடுகளின் தேவை, எதிர்பார்ப்பு, கொள்கைகள் என்பவற்றினை முதலிலைப்படுத்தும் துணை ரசியல் தொழிற்பட்டுள்ளது.
- iii. இக்கோட்பாடுகளை உருவாக்கியோர் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நலன்களை முதலிலைப்படுத்துகின்றவர்களாகவே விளங்கினர்.
- iv. இக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் மேலைத் தேயத்தில் திகழ்ந்த ஆய்வுகள் மேலைத் தேய இலக்கியப் பார்வைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும் அவற்றினைப் மேன்மையுற் செய்வனவாகவும், அவற்றினைப் பரப்புவனவாகவுமே பெரிதும் விளங்கின.
- v. கீழைத் தேய இலக்கிய மரபுகள், வளர்ச்சிகள், நலன்கள் குறித்தான அக்கறை இவற்றில் காணப்படவில்லை.

ஒப்பியல் இலக்கியமும் கீழைத் தேயமும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியிலிருந்து கீழைத் தேயங்களில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகள் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. ஐரோப்பிய ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே இவ்வாய்வுகள் நடாத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். அவற்றுள்ளும் இணைநிலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலான ஆய்வுகளைச் செய்வதிலேயே ஆய்வாளர்கள் ஆர்வம்

காட்டினர். எழுபதுகளில் ஒப்பியல் இலக்கியம் கீழைத் தேய கல்தூரிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கை நெறியாகவும் உள்வாங்கப்பட்டது. மேலைத் தேய ஒப்பியல் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும், ஆய்வு நெறிமுறைகளும் மாணவர்களுக்குக் கற்றுத் தரப்பட்டன. அத்துடன் அவர்களுக்குப் பாடநூல்களாகவும் வாசிப்புத் துணைநூல்களாகவும் ஐரோப்பிய முன்மாதிரிகளே வழங்கப்பட்டன. இந்தநிலையில் கீழைத் தேய ஆய்வாளர்களும் மாணவர்களும் ஐரோப்பிய தளத்தில் நின்றே ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகளை இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிவரை செய்து வந்தனர்.

- i. கீழைத் தேய இலக்கியங்களை மேலைத் தேய இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடுதல்
- ii. அவற்றிடைவே காணப்படும் உறவு நிலைகளைக் கட்டிக்காட்டல்.
- iii. இலக்கிய இரசனையை முதன்மைப் படுத்தல்.
- iv. உலகப்பொதுவான இலக்கிய சிந்தனைகளைக் குவிமையப்படுத்தல்
- v. இயல் தளவுக்கு மேலைத் தேய இலக்கிய கருத்துருவாக்கங்கள், உத்திகள், உருவங்கள் குறித்த பார்வைகளையும், விளக்கங்களையும் கீழைத் தேயத்தவர்களுக்கு வழங்குதல் என்பன கீழைத் தேயத்தில் திகழ்ந்த ஆய்வுகள் பலவற்றில் தூக்கவாக வெளிப்படும் பொதுவான அம்சங்களாகும்.

ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து கீழைத் தேய ஒப்பியல் இலக்கியப் பார்வைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் ஏற்படத் தொடங்கின. இதற்குப் பின்வருவனவற்றைப் பிரதான காரணங்களாகக் கட்டிக்காட்ட முடியும்.

- i. கீழைத் தேயங்களில் ஒப்பியல் ஆய்வுகளைச் செய்வதில் ஆர்வம் பெருகியமை.

- ii. பல்பண்பாட்டுத் (Multiculturalism) தளத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியம் இயங்கத் தொடங்கியமை
- iii. 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய சிந்தனைகளின் வளர்ச்சி
- iv. மேற்கத்தைய மயமாதல், உலகமயமாதல் என்பவற்றிற்கு எதிரான மனோபாவம்.
- v. கீழைத் தேய நலன்களை முதன்மைப்படுத்தும் பின்காலனித்துவம், கீழைத்தேயவியல் முதலான கோட்பாடுகளின் அறிமுகமும் செயல்பாட்டும்
- vi. ஆயிரக்க இலக்கிய எழுச்சி மற்றும் சின ஒப்பியல் ஆய்வுகளின் வளர்ச்சி

என்பவற்றினைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவற்றினால் கீழைத்தேய நலன்களையும் கவனத்தில் கொள்ளும் ஒப்பியல் ஆய்வுகள் உருவாக வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுவடைந்தது.

கிருபத்தோராம் நூற்றாண்டு ஒப்பியல் கோட்பாடுகள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு ஒப்பியல் கோட்பாடுகள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பது பற்றிய கருத்து நிலைகள் இந்த அடிப்படைகளில் சிந்திக்கப்பட்டும் முன்மொழியப்பட்டும் வந்தன. அவை வெறுமனே கீழைத்தேயம் சார்பான குரல்களாக அன்றி அனைத்துலக ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகளின் போக்கை வலுப்படுத்த உதவும், மீளாய்வுக்குப்படுத்தும் திசைவழியைத் தீர்மானிக்கும் சிந்தனைகளாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். மேலைத்தேயத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியம் எனலும் ஆய்வுநெறி இறந்துவிட்டது காலாவதியாகிவிட்டது⁸ என பிரசாரங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்ட வேளையில் தொண்ணூறுகளில் இத்தகைய புதிய சிந்தனைகளின் வரவு ஒப்பியல் இலக்கியத்திற்குப் புத்துயிர்ப்புத் தந்ததுடன் புதிய தடத்தில் அதன் ஆய்வுகள் நகர்வதற்கான வாய்ப்பினைத் தந்தன.

அந்தவகையில் இரு ஒப்பியல் சிந்தனை வளர்ச்சிகள் கருத்துக்கள் நுனிந்து நோக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ஒருவர் சூசன் பாஸ்டெட். (Susan Bassnett) மற்றையவர் காயத்திரி சக்ரவர்த்தினியைப்போலக். (Gayatri Chakravorty Spivak) இவர்களது ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் குறித்த கருத்துக்கள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு வளர்ச்சியின் திசைவழியினை அடைவாளும் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. நோக்கத்தக்கதாகும். இவ்விலாந்தினைச் சேர்ந்த பேராசிரியை சூசன் பாஸ்டெட் ஒப்பியல் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு, பண்பாடு, பெண்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் தன்னை அதிகம் ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். ஒப்பியல் இலக்கியம் குறித்து அவர் எழுதிய 'Comparative Literature: A Critical Introduction' எனும் தரம் 1993 இல் வெளிவந்தது. அதில் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம் குறித்த பல கருத்துக்களைச் சூசன் பாஸ்டெட் முன்வைக்கின்றார். அந்தவகையில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுவெறுமனே இலக்கிய இரசனையை மட்டும் கருத்திற் கொண்ட ஆய்வாக அமையாமல் தன் எல்லைகளை வேறு தளத்திலும் விரிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்றார். அந்தவகையில் கதேயிஸ் (Goethe) உலக இலக்கியம் பற்றிய கோட்பாடுகளையும் பின் காலனித்துவக் கோட்பாடுகளையும் முதன்மைப்படுத்தும் சூசன் பாஸ்டெட் ஒப்பியல் இலக்கியம் மொழிபெயர்ப்பியல், பண்பாட்டாய்வு, பெண்கள் பற்றிய ஆய்வு என்பவற்றுடன் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். ஒப்பியலாய்வின் இறுதி இலக்கு சிறந்த இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு வழிகாட்டுவதும் உலக மொழிகளுக்கிடையில் மொழிபெயர்ப்புகளை ஊக்குவிப்பதாகவும் அமைவதே என்கிறார். அதேபோல பல்பண்பாட்டுத் தளத்தில் இயங்கும் ஒப்பியல் இலக்கியம், பண்பாடுகள் குறித்த ஆய்வுகளுக்கும் தேசிய பண்பாடு குறித்த விதிப்புணர்வுக்கும் வித்திட வேண்டும் என வாதிடுகின்றார்⁹.

கவிபோர்னியா பக்கலைக் கருத்தினைச் சேர்ந்த இந்திய வம்சாவழியைச் சேர்ந்த பேராசிரியையான காவத்திரி சக்கரவர்த்தி என்பவரால் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சி குறித்து எழுதிய 'Death of a Discipline' என்னும் நூல் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சூசன் பால்நெட் போலவே பின் காலனித்துவக் கோட்பாடுகளில் பெருவிருப்பம் கொண்டவர் காவத்திரி சக்கரவர்த்தி. ஒப்பியல் இலக்கியத்தில் ஐரோப்பிய மையம் (Euro-Centric) பார்வையை விமர்சனப்படுத்தும் இவர் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வானது பிரதேச ஆய்வாக (Area Study) மாறவேண்டியது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். பிரதேச பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களை அடையாளப்படுத்தும் இனவரையியல் (Ethnography) சார்ந்த ஆய்வுமுறையே ஒப்பியல் ஆய்வின் அடுத்தகட்ட நகர்ச்சியாக அமைய வேண்டும் என்பது அவரது கருத்தாக அமைகின்றது".

ஆக, மேலே குறிப்பிட்ட இரு ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களின் வழி பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வர முடிகின்றது.

- பின்காலனித்துவம், கீழநீட்சேவியியல் கோட்பாடுகளின் வழி ஒப்பியல் எனும் இலக்கியத்தின் திசைவழி தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.
- ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வில் தேச, பிரதேச எல்லைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.
- தேசிய இலக்கியம், இனவரையியல் சார்ந்த கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஒப்பியல் இலக்கியம் வளர்த்தெடுப்பதுடன் அத்தளத்தில் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் அவற்றின் தனித்துவங்களையும் ஆராய்தல் வேண்டும்.
- உலக மொழிகளுக்கு கிடைப்பிலான மொழிபெயர்ப்புக்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- உலகளாவிய நலன்கள் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வில் முன்மொழியப்பட வேண்டும்.

என்பவையே அளவயாகும். இரானை மட்டத்தினைத் தாண்டிய நிலையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களை அடையாளப்படுத்தியதாக இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டாராயும் வழிமுறை குறித்து புதிய சிந்தனைவாதிகள் அக்கறைப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இங்கு அடையாளம் (identity) குறித்த சிந்தனைகளுக்கு அழுத்தம் தரப்படுவது ஒப்பியல் ஆய்வில் ஏற்பட்ட முக்கியமான மாற்றமாகும். பல்பண்பாட்டு தளங்கள், பண்பாட்டிணைவு, உலகமையமாக்கம் பற்றிய சிந்தனைகள் வலுவடைந்து வரும் சூழலில் இனக்குழுமங்கள் தமது அடையாளங்களையும் தனித்துவங்களையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்வது அவசியமாகின்றது. இவ்வடையாளம் பண்பாட்டினும் அதன் உற்பத்தியான இலக்கியத்தினும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. அத்தவகையில் இலக்கியத்தை மையப் படுத்தியதான, வேறுபட்ட பண்பாட்டுகளைத் தொடர்புபடுத்தி நிகழ்த்தப்படும் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகள் பண்பாடு அடையாளங்களைச் சிதைக்காமல் அவற்றினைக் கட்டிக்காக்கும் பொறுப்புணர்வுடன் அமைதல் அவசியமாகின்றது.

ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகள் உலக இலக்கியத் தரத்துக்கு ஏற்ற சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், முன்மாதிரிகளை படைப்பாளிகளுக்கு வழங்கவேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. உலகளாவிய நிலையில் நடைபெறும் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய ஆய்வியல் பூர்வமான கருத்துக்களை முன்வைப்பதன் மூலம் ஒப்பியல் இலக்கியம் இதனைச் சாதிக்க முடியும். இலக்கிய உத்திகள், வடிவங்கள், கருத்தியல்கள் முதலானவை ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுகளின் வழி படைப்பாளிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகளவில் ஏற்படுகின்றன. இதன் மூலம் படைப்பாளிகள் தமது படைப்பாளிமைப்பை

கயலிமர் சனத்துக்குட்படுத்திக் கொள்ள முடிவதுடன், உலக இலக்கியத் தரத்துக்கு ஏற்பத் தமது ஆளுமைகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. படைப்பாளிகள் உலக இலக்கியத் தரத்துக்கு ஏற்பப் படைப்பாளுமையை வளர்த்துக் கொள்ளும் அதேவேளை தமது படைப்புக்களில் தெரியப் பண்புகளை அதிகம் பேணிக் கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாகின்றது.

முடிவுரை

தொகுத்து நோக்குகின்றபோது ஒப்பியல் இலக்கியம் எனும் ஆய்வுப் புலம், அது வளர்ச்சியும் செல்வாக்கும் பெறத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து சமூகத் தேவைகளுக்கும் புலமாத் தேவைகளுக்கும் அணவலாகத்தனது கோட்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் வரையறுத்து வந்துள்ளதைக் காணலாம். இலக்கியத் தொடர்புகளைக் கண்டறிதல், இலக்கியப் பெறுமானங்களை விளக்கிக் கொள்ளுதல், இரசனை மட்டத்தினை வளர்த்தல் என வினங்கிய ஒப்பியல் ஆய்வின் நோக்குநிலைகள் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற வேண்டிய தேவைகளைச் சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்கள் மற்றும் புதிய இலக்கிய விமர்சனக் கோட்பாடுகள், சித்தனைகள் எனப் பள ஏற்படுத்தின. ஒப்பியல் இலக்கியம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவும் செல்வாக்கினை வளர்த்துக்கொள்ளவும் தவிர்க்க முடியாமல் இம் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. இதன் பின் புலத்தில் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின்

பழமையான கருத்துநிலைகள் கேள்விக் குன்றாகக் கப்பட்டதோடு ஐரோப்பிய மையப்பார்வையும் விமர்சனத்துக்குட்படுத்தப்பட்டது. ஒப்பியல் இலக்கியம் ஐரோப்பாவுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல முழு உலகு சார்ந்த இலக்கியங்களை, அவை தோன்றிய பண்பாடுகளை ஆராயும் ஒர் ஆய்வு நெறி என்ற கோணத்தில் அதன் எதிர்கால வளர்ச்சி குறித்த கருத்துநிலைகள் முன்மொழியப்பட்டன. அதன் வழி ஒப்பியல் இலக்கியம் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வெறுமனே இலக்கிய ஆய்வு என்ற எல்லைக்குள் மட்டும் கருக்கிவிடலாகாது எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டதோடு அதன் எல்லைகள் மொழிபெயர்ப்பு, பண்பாட்டாய்வு, இனவரையியல், பிரதேச ஆய்வியல் எனும் ஆய்வுப்பரப்புக்களுடன் விரிவுபடுத்திக்கொண்ட வேண்டிய தேவை குறித்துத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் ஒப்பியல் இலக்கியம் இரசனை மட்டத்தினையும் தாண்டிய சமூகப் பயன் கொண்ட, முழு உலகுக்கும் பொதுவான, எல்வினைக் குழுமத்தினையும் பாதிக்காத, இன அடையாளங்களை முதன்மைப்படுத்தும் ஆய்வு நெறிவாக வளரவேண்டும் என எதிர்பாரக் கப்படுகின்றது. ஒப்பியல் இலக்கியம் இங்ஙனம் சமூகத் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு புதிய திசைவழியிம் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் மூலம் தன்னை வலுவானதொரு ஆய்வுப்புலமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் மேலும் அதிகரிக்கும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. காஞ்சனா, இரா. ஒப்பிலக்கிய மரபும் திறனும், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 2001, ப.02
2. சிவதீபம், டி. என். தமிழ் சமூகமும் பண்பாட்டின் மீள் கண்டு பிடிப்பும், N.C.B.H, சென்னை, 1994, ப.02
3. செல்வசுப்பிரி, ச. ஒப்பிலக்கிய வம்பும் பெயற்பாடும், கணபுதி புதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 1998, ப.09

4. சத்தியமங்கலம்: ஊ. ஒப்பீல்க்கியம்: ஓர் அறிமுகம், ஆக்சுபோர்டு, யூனியர்சிட்டி பிரஸ், சென்னை, 1985, ப. 08
5. Praver S.S, Comparative Literary Studies – An Introduction, Duck Worth, London, 1973, p.51
6. Rene Wellek, Discrimination, Yale University Press, U.S.A, 1970, p.35
7. செல்வசுப்பிரமணியம். மு.கு.நா. ப.16
8. எந்தாமன், செ, அடிக்கற்கற்கியல், சந்திரன் ஹரிஹரன் பதிப்பகம், நத்தம், 1997, ப.51
9. Gayatri Spivak, Death of a Discipline, Columbia University Press, Newyork, 2003, pp.1-2
10. Susan Bassnett, Comparative Literature – A Critical Introduction, Black Well, U.S.A, 1993. pp.160-161
11. Gayatri Spivak, Ibid. pp.1-24